

Joachim Grabow,

Levnedsskildring oplæst ved hans Jordefærd,

meddelt af **Fr. Krarup.**

Saa megen Tak Elterverdenen end skylder vore gamle Præster for de personalhistoriske Oplysninger, de have efterladt os i de bekjendte „Ligprædikener“, kan det dog ikke dølgtes, at disse efterlade visse Savn som historiske Kilder betragtede. Hvis man imidlertid vil opfatte disse Lejligheds-Arbejder som virkelige Biographier og derefter dømme dem, gjør man dem Uret, og de kunne da med Rolighed paa-høre Klagerne over Monotoni og skablonmæssig Fremstilling af de paa-gjældende Levnedsløbs Gang og Udvikling. Men lige fuldt længes man efter at se Individualiteter, hvis Uddannelse gaar ad deres egne Veje.

Et saadant Undtagelses-Tilfælde foreligger formentlig i den nedenfor meddelte Beretning om Jochum Grabow til Pederstrup og om hans Ungdoms Farter og Kampe med Tyrkerne. Der er dog her som en Duft af Saltvand og som en Mindelse om Vikingelivet.

Kun tildels kan vor Helt imidlertid selv gjøre Fordring paa Andel i det Nordiske Vikingeblood, da han gjennem sin Fader nærmere maa siges at stamme fra Venderne. Denne hans Fader, Hans Grabow, var nemlig født 1549 i „die March“ som Søn af Joachim G. til „Woidiche“ og Else v. Brytschen, altsaa af en Nordtysk adelig Slægt, som vi dog ikke skulle forsøge at følge længere tilbage, da de to meddelte Ahnetavler ikke stemme overens. Som ungt Menneske fulgte han med Kongerne Frederik II's og Christian IV's Staldmester Eustatius v. Thy-men til Frankrig og kom med denne til Danmark 1582. Efter at have tjent Mogens Gøje til Gundestrup og Statholder Gert Rantzow blev han ansat hos Enkedronning Sophie paa Nykjøbing, ved hvis „Anfordring“ han 1598 $13/10$ fik til Ægte paa Engestofte en Dansk Adelsdame Barbara Pedersdatter Huitfeldt. I dette sit første Ægteskab havde han 2 Sønner, Jochum og Jørgen, af hvilke den sidste døde samme Aar som Moderen 1602. Faderen havde imidlertid faaet Ansættelse med Opførelsen af Christianopol, indgik 1606 et nyt Ægteskab med Merete Pedersdatter († 1625), hvis 4 Børn døde smaa. Han ejede Simlegaard paa Bornholm, skrives til Skibelund, var 1624 Embedsmand i Norge (N. Rigsregistr. V, 352) og efterlod sig ved sin Død 1626 $28/3$ paa Pederstrup som eneste Barn den, om hvem det altsaa hedder:

Och efter den salig welbiurdig Mand Jochum Graabou vaar født till denne elendige Werden¹⁾, da hafuer hans salig welb. Forældre ladett hannem først indpode och indplante i Jesu Christo och den christelige Kierche ved den hellige Daab. Siden at hand er kommen noget til sin Schieldtz-Alder, haffuer de holt Skollemester til hannem och ladet hannem optuckte udi Gudtzfryckt och gudelige Øfvelsze, indtil hand vaar udi sit 12 Aar.

Och efter hand hafvde haft nogle Aar, privatim en Preceptor, saa hans salig Fader med hans Venners Raad sendt hannem til Herlofsholm Skolle, hvor hand vaar nogle Aar och gjorde goede Progres i sine Studia.

Anno 1614 drogh hans sal. Fader ud ad Thyschland och satte hannem husz Rectorem till Halle i Sachszen, huor hand ochsaa studerede en rom Tid och inidlertid besøgte Wittenberge, Leipzig, Halberstad och andre Universiteter och Byer. Nogen Tid derefter blef hand af sine sallige Forældre hiembkallet och vaar nogen Tid hiemme och nogen Tid hoesz erlig och welb. Her Hans Lindenov till Hundtzlund, nu Danmarckis Rigis Raad, som den Tidt hafde Boringholm i Forlening.

Siden derfra begifvet sig til erlig och welbiurdig Her Christian Frisz till Kragerup, Danmarchis Rigis Raad och Cantzeler, och vaar hosz hannem ved 3 Aarsz Tid, och efter som hand opvoxte, fih Lyst och Willig widre at forsøge sig. Och efter som Kongl. Maytt Anno 1619 sendte nogle Schibe ad Spitzberge, hand did følactig vere begieret, hvor till hannem och [Forlof] er bevilget. Och hans Fader sett hannem til Captin Ennevol Kruse, som vaar paa Kong. Maytts Skib Gabriel, hvormed hand seiglede adt Spidtzberge och paa Reiszzen lide meget Frost, Kuld och Modbør. Aligevel war hand frisch, frimodig och lærde Nauigati[en] och Allehaande paa samme Reigsze, saa at Capetener, Officerer och alle Folch vell yndte hannem. Kom siden efter Michelszdag hiem med samme Schib fra den kaalde Reiszze.

Da atter af sin Fader begieret vidre at forsøge sigh, hvor

¹⁾ 1599 ¹⁸/₁₀.

till hansz velb. kiære Fader och Her Cantzeler hafver forhvervet hannem en Recommendation-Skrift fra Kong. May. till Grot-Hertogen af Florentz¹⁾. Drogh saa samme Vinter med Kønne Iochum Graabou²⁾ till Votke³⁾ ud adt Rostock „inn der March“ och besøgte sinne Venner. Derfra ad Berlin, Jytterbuk⁴⁾, Wittenberge, Hale, Leipzig, Nurenburg och Jena till Erfurt igennem Tyringer Land ad Koburg, Pamberg til Nyrenberge, hvor hand laa stille nogen Tid at besee Byen och Landzens Schich. Derfra drogh hand ad Donauwört⁵⁾, Ausspurg, Mynichen, Regenspurg, hvor hand ochsaa holt sig nogen Tid langh. Derfra drogh hand igjenem Beieren ad Inspruck. igjenom Tirol ad Trient ind ad Italien ad Trevisa, derfra ad Venetien hvor hand laa nogle Maaneder stille och besaa allehaande Antiqviteter, Arsenalet, Malomollo, Moran, Hertogens Palas, Kiercker, Kloster, Bolater, Furwerch och huis Andet mere, som der waar at besee. Och eftersom den Tid vaar Ueninghed⁶⁾ imellom Kongen aff Spanningen och de Fenecianer, at hand iche kunde komme igennem till Hertogen aff Florentz, hafver hand taget Besoldingh for en Apocete⁷⁾ under Ofverste Rouchelors Regimente under Ofverste-Leytenanten Iohan Veers Companie och veret der nogle Maaneder under Friall⁸⁾ och Lambardien. Giorde sin Exercitie, Togh,

¹⁾ 1619 ^{9/10} udfærdigedes der fra Flensborg en Kgl. Anbefaling paa Latin til Storhertugen af „Hetruria“ for Brødrene Joachimus og Conradus Joachimus, Sønner af Joannes Grabau fra Bornholm, paa deres Udenlandsrejse og navnlig til at antages i hans Søjteneste. (Udenrigske Pat., Latina, i det danske Rigsarchiv).

²⁾ Anføres i ovenstaaende Note som Broder af Joachim Gr. og ligeledes oftere i den ndf. omtalte Slægtbog, hvorimod dog staaer denne Ligprædikens udtrykkelige Udsagn, at den Afdøde var Hans Grabows eneste Barn. Der kan altsaa højst være Tale om et Plejebroderskab og Slægtskab, der forøgedes, da Kønne blev gift med en Søster til Joachim Grabows Hustru.

³⁾ Votke (Wotcke, Woidtche, Woidiche, Watcke) er Navnet paa disse Grabowers Stamsæde (nedarvet gjennem Joachim Grabows Farfaders Moder, Marg. v. Dürschen?).

⁴⁾ Orig. har Jyttertuk.

⁵⁾ Orig. har Danauat.

⁶⁾ Her sigtes til de Spansk-Venetianske Stridigheder omkring 1620, der navnlig drejede sig om Val Tellin og dettes Forhold til Graubünden.

⁷⁾ Lærling, Hjælper(??).

⁸⁾ Friaul, Orig. har Triall.

och Vact, som en retschaffen ung Herremand vel anstoed, saa hver Mand vel lide hannem under fremmede Nationer, indtil Regimentet af Singeuriet¹⁾ bleff aftacklet. Saa ville de ret gjerne hafve haft hannem lenger i deris Tjeniste och presenterede hannem meget. Mens efterdi hand hafde Kongl. Maytts naadigste Recommendation, ville hand endelign (Anno 1620) ofverlevere den och vidre forsøge sig, hvilcked hand och gjorde til Florens och sich en naadige Audientz. Och efter som hand nogen Tid hafde veret til Florentz, begaf hand sig strax fra Florens och til Pissa, derfra och til Levorno, hvor hand for alle Andre strax bleff fordret at seile paa S. Carolo Galei²⁾.

Drogh saa derfra och besøgte først de smaa Øer i Stiedet(?) vnder Barberien³⁾, under de Grekische Øer, ad Candien, omkringh Cipron, for Archipellet och holt det der nogen Tid gaaendis och biede att hente noget Bytte. Holt det siden langs Barberien tilbage under Tynniss. Siden kom hand under Lampedusa⁴⁾ och fandt der femb Thyrkesche Galeyer, som flyede den gandsche Dag, thi det vaar hel stille, och skarmuserede med hinanden. Imod Aften sich di nogen Kølingh⁵⁾, gjorde de Seil, och S. Carolo och S. Kristina hentede[de] dem inde och attackere[de] dem stift, saa at de schød Ild paa Galeien⁶⁾. Sich saa slugt Ilden och Undsetningh af de andre Galeier. Faldt dem saa paa nye frisch an; de Thyrkesche Galeier fectede lystig, saa der blefve Mange af vor Folch schudt. Endelign maatte Admirallens Gallei holde Foed⁷⁾, der forlode de andre och undseilede. Dermed droge de⁸⁾ til Livorno med store Triumpf. Der vaar threffelige Bytte paa af Guld, Edelsteene, Silcke, kostelige Gaver och Kleder. Siden laa hand nogen Tid stille.

Samme Aar i Aug[u]sto hafde de christne Galleier et An-

¹⁾ o: signoria.

²⁾ Orig. har her S. Carel, men ellers S. Carolo.

³⁾ Berberiet, Afrikas Nordrand V. for Syrtes.

⁴⁾ Lampadosa, en Ø Sydvest for Malta.

⁵⁾ Kuling.

⁶⁾ o: S. Carolo Gallej.

⁷⁾ o: maatte den Tyrkiske Admirals Gallej tilbyde Kamp.

⁸⁾ o: Florentinerne.

slagh paa Susa¹⁾ och vaar sankede; mens det blev aabenbaret. Drogh saa atter under Barberien ved Aser, besøgte Maior[ca], Minorca, Melta(!), Sicilia, Sardinia, Corsicatt, hvor vi fich nogle Tyrkische Fragader, Barckentiner och Barcker och fich mange Thykker faagne, och frelste mange fangne Christne. Iblandt andre Skibe fich et Tyrkische Skib fuld med nogle Tynder Guld af Pistoletter, som Thyrcken nogle Timer tilforne hafde taget fra en Frandtzmænd. De schjøde ochsaa et stort Schib med atten Stycker isenck under S. Peters Ø²⁾. Dog blev Folchet mest salveret och fordelt paa Galeierne och ført til Livorno.

Som hand nu hafde gjort tvende lange drabelige Reiser och vaar i sist af December, blev hand med flere Andre forlofvedt paa nogle Maaneders Tid. Drogh saa ad Luca, Mirendula, hvor hand ner var om Natten schjelmsch ihjelslagen af Banditerne, til Modena, Mantau til Feronia³⁾. Hvor hand togh Bestalling under Ofverste Foneck (Companie som en Volentier⁴⁾), hvor hand vaar nogle Maaneder och gjorde, hvad en anden Soldat vel anstoed; laa til Pischer, Bresza, Bergamo, Crema och anderstedz i Garnison och i Feltelinet⁵⁾, hvor hand fich at vide, at handtz Wetsel vaar til Fenetien⁶⁾ ankommen. Bad saa Forlof och drogh tilbage ad Vincentz, Padua og Fenetien och anammede sin Wedtzsel och kom dermed tilbage til Cremona. Efter som hand nogle Maaneder hafde veret der, tog hand sin erlig Affsched.

Drogh hand och saa [ad] Parma, Cremono, Meilant, Pavia ad Genua, och besaa sig der, och saa ad Levorno igien. Seiglede saa med Hertogens Galleie S. Christina ad Corsica, Formentera⁷⁾ etc., omkring de andre Øer under Sardinien, hvor de fick en Cormesal och nogle Barcker, rige ladde. Droge saa omkring Sicilia, Seragusa, Messina, Palerma(!) och andre Steder

¹⁾ Suse, By i Tripolis nær ved Havet, S. S. Ø. for Tunis(?).

²⁾ S. Pietro i Middelhavet ved Sydvestkysten af Sardinien.

³⁾ Mantua og Verona.

⁴⁾ Volontier, Frivillig.

⁵⁾ Det dengang omstridte Val Tellin, Alpedal hørende til Lombardiet.

⁶⁾ Venezia, Venedig.

⁷⁾ Formentera, en af de Baleariske Øer.

til Neapoelis, hvor hand tog sin Affsched fra Galeien, uanseet de ugjerne miste hannem. Thi hand mange undervisede dennom udi Søekortten, som de icke ret meget forstoede. Derfor elschede Capitenen, alle Ridder, Herremend och alle Folch hannem.

Som hand hafde nu beset Neapolis, drogh hand ad Capue, Cajetta, Terrasina. Der blef hand sjugh, indtil hand kom til Siena, hvor hand vaar saa meget hart sjugh, och ingen Doctor ville curere hannem, at hand vaar nær død. Doch hjalp Gud saa underlign hannem, at hand kom vel tilpasz.

Reissede saa med Kønne Iochum Graabou¹⁾ och Hanns Sperling derfra ad Monteflasean, ad Florentz, Bologna, Feraræ och besaa sig der nogen Tid. Och siden tilbage ad Pisa och Levorno. Seiglede saa derfra ad Genua och ville hafve veret enten ind i Spanien eller Franckrige, mens blef forhindret.

Drogh saa derfra ad Meilan, kum ofver Gothartbierig, Altofad²⁾, Lucerna, Basell omkring Brisac ad Slickstadt till Stratzburg, hvor hand laae nogle Maaneder stille och fandt mange danske Herremend der. Drog derfra ad Spier, Hoidelberg(!), Worms, Franckfordt, Mentz, hvor hand besaa Byerne. Siden ad Kobelentz, Papenmütze til Cøllen ahm Rein, hvor hand laa noget stille. Derfra ad Dysseldorff, Rurort, Renbere, Wesel till Res³⁾, hvor hand fandt Capten Roszenkrantz⁴⁾ och andre hans Landsmend och bide der nogle Dage.

Drogh saa ad Embris, Arneim, Uterecht til Amsterdam, hvor hand laa stille nogen Tid och besaa Byen och sich Vetzels hus Paul de Weillen⁵⁾. Drogh saa igennem Northolland, Schedam, Edam, Hora⁶⁾ till Enchyszen. Der gaf hand sig ud med nogle Sleder paa Iszen, och Iszen gich løsz och dref den helle Nat, at hand med stoer Lifszfare kom derfra. Drog saa anden

¹⁾ Om denne se ovenfor. Han var 1658 Admiral i Dansk Tjeneste.

²⁾ S. Gotthard og maaske Altorff.

³⁾ Maaske Rheidt i Kredsen Düsseldorff.

⁴⁾ Holger Rosenkrantz (Rigborg Brokkenhuses Søn)(?).

⁵⁾ Vistnok Poul de Willem, Borger og Handelsmand i Amsterdam, ved den Tid Kgl. dansk Faktor der og beskjeftiget af Kong Christian IV med Indretning af Hvalfiskefangst.

⁶⁾ Hoorn i N. Holland.

Dagen med en Baad ofver Iszen ad Stefveren¹⁾ ad Lewerden till Grøning, hvor hand blef om Winteren, uden hand drog ad Delfsill och Embden at besee sigh. Och eftersom hans Vetzel hannem blef forholden och fallerede, drog hand om Foraaret thil Skibsz ad Kiøbenhafn til sin Fader, som der vaar i Herredagen, och var der eckon en stacket Tid. Hente Vetzel och Penge och drog saa tilbage ad Holland, ad Amsterdam, Harlem, Leiden, Der Hag, Delft, Rotterdam, Dot, ad Flissingen och waar der nogen Tid. Derfra ad Cales i Frankrige, Bolonde, Montrereul, Anniens, Abluile til Paris, hvor hand waar et Aar och besaa sig i de onliggende Contreier²⁾ och Byer och lerede sine Exercitier. Derfra drog hand ad Roan och Diepen och siden i Engeland ad Lunden och i mange andre Byer udi samme Kongerige.

Siden drogh hand atter igjenom Seeland, Holland och med et nyt spanisk Companie Skib³⁾ seiglede ad Nackschou i Laaland. Drog saa hjemb till sin Fader paa Boringholm och vaar der hosz hannem halfandet Aar, indtil hans Fader drog fra Boringholm och til Laalandt, och kiøbte Perstrupgaard⁴⁾ af erligh och welb. Mand Holger Rosenkrandtz til Roszenholm. Och efter som hanns s. welb. kjere Fader vaar af hannem begjerendis, at hand inttet mere schulle reisze udenlandz, mens blifve hiemme, efter hand hafde iche uden det eniste Barn, och begieret, at hand wille begifve sig udi det hellige Ecteschab Stat, saa hafver hand efter Gudtz Indschjudelsze, hans sal. welb. kjere Faders Raad och Sambytcke ladet bede om erlig och welb. Jomfrue Maren Steensdater⁵⁾, som den Tid vaar hosz s. welb. Frue Anne Hardenbiergs till Wedtofte.

¹⁾ Staveren i Friesland.

²⁾ contrées.

³⁾ d. v. s. et Skib tilhørende et dansk Handelscompagni paa Spanien.

⁴⁾ Ifølge en egenhändig Notice af Jochum Grabow i den nævnte Slægtbog kjøbte han Pederstrup 1624 $\frac{15}{7}$ i Odense af Rigsraad Holger Rosenkrantz.

⁵⁾ Rettet Maren, Datter af Hans Stensen til Stensgaard og Marg. Eriksdatter Basse; efter egenhändig Optegnelse i det her benyttede Manuscript var hun født 1592 $\frac{1}{6}$ paa Stensgaard. Hun døde 1645.

Och vaar hun hannem efter goede Venners Raad och Sambtycke tilsagt. Och stoed deris Bryllup vdi Nachschovf den 15 May Anno 1625, och hafver Gud velsignet dennem udi samme derisz Ecteschab med fire dellig Børn¹⁾, 3 Sønner och 1 Datter, af hvilcke de 3 med derisz bedrøfvede Moder endnu igjenlefer, hvilcke Gud allermegtigste trøste och husvalle.

Hvad nu den sal. welb. Mandz dødelige Sjugdom er anrørendisz, da efter som at hand bekom hans Kongl. Maytts Befalling, at hand saavel som al anden Adel skulle møde udi Kiøbenhavn och tage waare paa Hans førstelige Naade Prindsens Bilager [1634], da er hand paa samme sin Hjembreigsze fra Kjøbenhavn blefven sjugh den sidste Dagh, hand drog til sin Gaard.

Och siden altid ligget ved Sengen, och eftersom hans Sjugdom sig formeret Dagh fra Dagh, hafver hand haft christelige Attraa och Lengsel, at ville forlige sig med Gud Vor Herre. Hvor ofver hand hafver christelige beredt sig dertil, begjeredt af sin kjere Sogneprest, hederlige och wellerdt Mand, Her Jens Hanszen i Vesterborigh, at hand ville meddelle hannem det hellig høyverdige Sacramente til sin Troes Stadfestelsze paa alle sine Synders Forladelse, hvileket hand ochsaa efter hans christelige Begjering hannem meddellet hafver. Och efter som hans Sjugdom dagligdags sig forneret, saa hafver hans k(iere) Sogeprest, forskrevne Her Jens Hanszen, thit och ofte besøget och

¹⁾ Efter Forældrenes Optegnelser: 1. Hans Jochumsen, f. 1626 ²/₂ paa Pederstrup (1639—41 paa Herlufsholm, hos Morbroderen Erik Stensen til Søllestedgaard 1642—44 og herfra til Sorø Kloster, hvor han kun forblev et halvt Aar, hvorpaa han levede hos Moderen paa Møllegaard til hendes Død.) 2. Vincens, f. 1627 ¹²/₂ paa Pederstrup (kom i sit 12. Aar til Herlufsholm, var der 4¹/₂ Aar, blev af sin „Farbroder“ Kønne Jochum Grabow anbefalet til Hofmarskal Knud Ulfeldt, deltog med denne i Slagene ved List og paa Kolberger Heide og fulgte sin saarede Herre til Kjøbenhavn, fik saa sin Afsked af Ulfeldt og drog med Broderen til Holland {1645 ²²/₁₀}). 3. en Søn, f. 1629 ¹⁰/₁₂ paa Simlegaard, strax død. 4. Barbara, f. 1631 ²/₂ paa Pederstrup (kom 9 Aar gammel til sin Morbroder Vincens Stensen paa Stensgaard, var der 2 Aar, og hjemme, hvor der holdtes Skolemester til hende og Vincens, 1 Aar, derefter kom hun til sin „Farbroder“ Kønne Jochum Grabow (gift med hendes Moster Anna Stensen) i Kjøbenhavn 1643, var hos Moderen til dennes Død 1644 ¹⁴/₁₀—45 ³/₈ [og kom derfra til Fru Anna Holk, gift med hendes Morbroder Vincens Stensen til Stensgaard]).

tjent hannem udi samme sin(!) Sjugdom, med mange andre andrugen Schrifftens Ord och Sententzer trøstet hannem. Hand och emedlertid sielf trøstet sig med mange smukke Sententzer af den hellig Schrift och synderlige med store Devotion tit och ofte opregnet disze efterschrefne gyldene Sententzer: „Saa elskte Gud Werden, att hand gaf sin enbaarne Søn udi Døden“, item „Jesus Christus er kommen til Verden Syndere sallig att gjøre“. Och efter som hand hafver bemerckt, at Døden ville tage Ofverhand med hannem, hafver hans sidste Ord veret: „Gud ver mig arme Syndere naadigh“, och dermed sacteligen hensofvedt udi Herren den 15 Novembris om Aftenen, der Klocken vaar imellom 7 och 8 udi hans kiere Svoger, erlig och welb. Christoffer Stenzens till Grimstedtgaard, hederlige och vellerdt Mand Her Jørgenn Ulf, Capelan til Westerborigh, och andre flere got Folch derisz Nerverelsze.

Och udi samme sin Sjugdomb hafver mange gaat Folck besøgt hannem, baade Addell och Uadell, och synderlig disze effterschrefne, som ere: erlig och welb. Mand Borkur Ruud til Sebygaard, erlig och welb. Mand Bjørn Mormand och Frue Sophie Lindenou til Svinszbjerg, e. och welb. Mend Steen Bille och Christoffer Bille till Bjørnsholm, saa och hans kjere Svogre erlig och welb. Mand Erick Steensen til Søllestedgaard och erlig och welb. Mand Christoffer Steensen till Grimstedgaardt saupt erlig och welb. Frue Barbara Mormand, som udi samme sin(!) Siugdomb hafver tjennet hannem och mesten altid weret hosz hannem.

Och hafver den salig welbiurdig Mand lefvedt udi Ecteschab christelign, kjerlig och wel med sin e. och welb. høybedrøfvede kjere Frue Maren Steensdatter paa 10 Aars Tidt, och er de fraschildtz sørgeligen hand fra denne elendige Verden, Gud: naadelig hinde trøste och husvalle.

Och hafver denn sal. Mandtz gandsche Alder weret 35 Aar och 1 Maaned Gud gifve hannem med alle tro Christne en gledelige och ærefuld Opstandelsze paa den yderste Domme Dagh. Amen.

Ovenstaaende Optegnelse hidrører fra en lille Slægtebog i Genealogisk-biographisk Archiv (Msc. i Oktav Nr. 9) under Rigsarchivet. Skjøndt den citeres af Hübertz i hans Aktstykker til Bornholms Historie S. 559 Note, turde den være mindre bekendt. Den stammer fra den her omhandlede Jochum Grabow selv, der 1626 har indskrevet sit Navn deri „Giachomo Grabo“ og dertil føjet Bønnen: „Hilf Gott und wende mein Leben zu ein selig Ennde“. Allerede fra 1620 findes der dog en Paaskrift af Anna Bille, saa at han altsaa næppe har været Bogens første Ejer; men de første egenlige Slægtebogs Optegnelser deri tilhøre dog ham og ere skrevne paa Dansk med en øvet Haand. Iblandt de andre Optegnelser danner den ovenstaaende Ligprædiken Hovedstykket; men ogsaa Enken, Maren Stensen har gjort flere Tilføjelser. Fra hende er Bogen imidlertid ikke gaaet over til hendes Børn, men til hendes Hjem, Stensgaard, hvorfra der endnu findes Noticer i den om Medlemmer af Familierne Stensen og Kaas.

Den sidste navngivne Ejer af Slægten er Oberstlieutenant Carl Fred. Stensen til Stensgaard og Egelykke (f. 1721, † 1793 ¹⁶/₁₂, * Hilleborg Kaas), og den næste Underretning om Bogen skriver sig fra 1836 ¹⁹/₅, da den foræredes til den senere Professor Tyge Becker efter at være bleven reddet fra en Krambod i Svendborg. Den siges der at være bleven frelst som en Brand af Ilden, da den allerede var taget i Brug til Kræmmerhuse, hvad det lille Oktavformat dog gjør mindre sandsynligt. At enkelte Blade imidlertid ere forsvundne, kan ikke nægtes, men det er dog mere Mængden af ubeskrevne Blade end egenlige Huller, som karakteriserer Haandskriftet.

Fra dette hidrører det Væsenlige i de Oplysninger, som meddeles i Noterne. Da Bogen imidlertid kun saa kort var i Grabow'ernes Eje, er det, der meddeles om det her omhandlede Ægtepars Afkom, saa lidet, at vi skulle andensteds fra supplere det med et Par Bemærkninger.

Som det vil sees, efterlod Joachim Grabow sig altsaa 2 Sønner: Hans Jochum og Vincens, der døde ung, samt Datteren Barbara, der blev gift med den Norske Adelsmand og Admiral Lars Larsen Galtung (Persh. Tidssk. IV, Stamt. t. S. 120). Hans Joachims eneste Barn var Jørgen Grabow til Urup, Conferentsraad og Amtmand, som døde 1728 og var Fader til: Oberstlieut. Hans Rudolph Grabow, Sophie Hedevig G., * Ritmester Schack Brockdorff til Grundet, og Clara Hedevig G., * Grev Fred. Christoffer Trampe (Klevenfeldts Stiftsrelationer og Benzons Stamtavler). I sit Ægteskab med Marg. Øllegaard Ranzow havde Hans Rudolph Sønnen Jørgen, f. c. 1741, men Stamtavlen (Benzons) tildeler denne kun nogle Børn, der døde smaa.

Herefter skulde denne Linie af Slægten altsaa være uddød. Men

Navnet Grabow forekommer fremdeles baade før og siden saavel med Fordring paa Adelskab som uden denne. Adolph Frederik Grabow, der i Christian IV's Tid nogle Aar anvendtes ved tekniske Arbejder, især ved de Norske Bjergværker, skrev sig ogsaa til Wattke og hører altsaa til samme Slægt; men Herman Grabo er Borger i Landskrona 1487 (Rigsark., Rønneberg Herr. 4), og baade i Danmark og i Tydskland forekommer Navnet anvendt paa borgerlige Personer ned igjennem Tiderne. Da Grabow tillige er et endog hyppigere Stedsnavn, baade i Tydskland og i Polen¹⁾, er en fremtidig Tilflydning af Graboweren, end ikke urimelig, Udsigt.

Hvad der derimod med god Grund bestemt kan afvises, i Henhold til det her Meddelte, er en Paastand, som dog har fundet Medhold hos Benzon o. A., paa at nogle højere Militære i den danske Hær fra forrige Aarhundrede skulde nedstamme fra den i dette Stykke omhandlede Jochum Grabow.

¹⁾ Alene Ritterss geogr. stat. Lex. anfører 9—10 Steder af Navnet.
